

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucíí Trejbalovou ve věci

žalobkyně: X
sídlem X

proti

žalovanému: Krajský úřad Libereckého kraje
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2021, č. j. X

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 18. 8. 2021, č. j. X
2. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měla dopustit tím, že porušila § 10 odst. 3 uvedeného zákona, neboť jako provozovatel vozidla X registrační

značky X nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodrženy povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem, když blíže nezjištěný řidič dne X minimálně v době od X hod. do X hod. zastavil a stál uvedeným vozidlem v Liberci, v ulici X (souřadnice GPS X), kde se z nedbalosti neřídil dopravní značkou B28 „Zákaz zastavení“, vozidlo nebylo žádným způsobem označeno, tím byl porušen § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a toto jednání vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) uvedeného zákona. Žalobkyni byla za uvedený přestupek uložena pokuta 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

3. Změna prvostupňového rozhodnutí napadeným rozhodnutím spočívala v upřesnění popisu protiprávního jednání. Žalovaný změnil označení místa, kde nezjištěný řidič zastavil a stál s předmětným vozidlem, tak, že k protiprávnímu jednání došlo v Liberci, v ulici Na Poříčí, v zadním traktu domu č. p. 166/16 (souřadnice X).

II. Žaloba

4. Žalobkyně s provedenou změnou údaje o ulici, kde mělo k protiprávnímu jednání dojít, nesouhlasila. Odkazovala na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 11. 9. 2015, č. j. 2 As 111/2015-43, argumentovala povinností uvést přesné místo spáchání správního deliktu, NSS vymezení místa spáchání přestupku za užití formulace názvem ulice shledal nedostatečným. Žalobkyně se dále dovolávala závěrů rozsudku sp. zn. 2 As 174/2019, v němž NSS konstatoval, že nedostačující označení místa spáchání přestupku nelze překonat poukazem na fotografie, které byly součástí správního spisu a jimiž byl proveden důkaz, přesné místo spáchání přestupku musí být seznatelné již z výroku rozhodnutí o přestupku. Žalobkyně namítala, že správní řízení bylo vedeno pro delikt spáchaný v ulici X, celá obrana byla vedena proti tomuto obvinění. Teprve žalovaný v posledním konečném rozhodnutí místo spáchání přestupku změnil na ulici X, žalobkyně proti takto vymezenému místu přestupkového jednání nemohla uplatnit obranu.
5. V této souvislosti žalobkyně namítala, že chybně bylo místo spáchání přestupku ulicí U Stoky označeno již ve výzvě k uhrazení určené částky, výzva proto nebyla řádně vydána. Nesouhlasila se závěrem žalovaného, který připustil, že označení místa spáchání přestupku ulicí U Stoky bylo chybné, ale chyba byla zhojena současným uvedením souřadnic systému GPS. Žalobkyně namítala, že důkazy pomocí souřadnic GPS, Atlas RUIAN, Marushka nelze přijmout, neboť tyto nebyly jako důkazy provedeny v rámci ústního jednání a žalobkyně nebyla vyrozuměna o provádění důkazů mimo ústní jednání.
6. Žalobkyně dále tvrdila, že správní řízení bylo zahájeno v rozporu s § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu, neboť správní orgán neučinil dostatečné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Žádná výzva žalobkyni není ve spise založena, žádná výzva nebyla do datové schránky žalobkyně doručena. Žalobkyně uvedla, že výzvu ke sdělení údaje o totožnosti řidiče, který v inkriminovaném čase provozované vozidlo užíval, naplnila a dne 6. 11. 2020 odeslala pravdivé vysvětlení dané otázky. Je zřejmé, že správní orgán se nikdy nedotazoval na stání vozidla v ulici X, jak je uvedeno v rozhodnutí žalovaného, ani nepoložil žádnou otázku směřující k objasnění toho, kdo zastavil a stál v ulici X před uvedenou dobou. Ze spisu není zřejmý jediný úkon směřující k objasnění pachatele přestupku.

III. Vyjádření žalovaného

7. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí, v němž konstatoval, že místo stání předmětného vozidla je ulice X, i když v některých mapových podkladech bylo uvedené místo označeno jako ulice X. Místo přestupku bylo jednoznačně označeno souřadnicemi GPS a není pochyb o tom, kde vozidlo stálo. Žalovaný dodal, že žalobkyně již byla za shodný přestupek uznána vinnou rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 24. 10. 2019, č. j. X, které žalovaný potvrdil, kdy předmětné vozidlo stálo na stejném místě, tehdy bylo místo stání vozidla označeno ulicí X. Žalobkyně na uvedeném místě parkuje opakovaně, jistě je jí zřejmé, kterého místa se vedené řízení týká. Podle žalovaného nebylo správní řízení zahájeno v rozporu s § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu, správní orgán I. stupně se snažil zjistit totožnost řidiče vozidla v době spáchání přestupku, a to jak od žalobkyně jako právnické osoby, tak přímo od jediného jednatele žalobkyně. Žalovaný z uvedených důvodů navrhoval, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobkyně

8. Žalobkyně na vyjádření žalovaného reagovala, namítala, že vymezení místa spáchání přestupku jen pomocí souřadnic GPS nemůže obstát, nemůže nahradit běžně užívané označení místa pomocí názvu ulic. Mj. po zadání souřadnic uvedených ve výroku rozhodnutí do mobilního telefonu a pomocí vícero družicových polohových systémů nejde o polohu stání vozidla dle obrazové dokumentace. Žalovaným uvedené souřadnice nebyly nikdy předmětem dokazování ve správním řízení. Žalobkyně zopakovala, že žalovaný nepoložil žalobkyni jedinou otázku, která by směřovala ke zjištění toho, kdo uvedené vozidlo zanechal ve vymezeném místě. Pokud žalovaný zmínil rozhodnutí č. j. X a naznačil, že jí muselo být známo, o jaký přestupek se mohlo jednat, nesouhlasila žalobkyně s takovou argumentací. Případné nevyužití práva na soudní ochranu proti nezákonnosti rozhodnutí nezakládá předpoklad, že se žalobkyně spokojí s dalším opakovaně vydaným nezákonným rozhodnutím.

V. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterými je soud v duchu dispoziční zásady vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
10. Při posouzení věci vycházel soud z následujících skutečností, které vyplynuly ze spisového materiálu předloženého žalovaným:
11. Správní orgán I. stupně na základě oznámení městské policie o podezření ze spáchání přestupku, které mu bylo postoupeno spolu s předloženou fotodokumentací parkujícího vozidla a mapovým podkladem s označením místa protiprávního jednání včetně GPS souřadnic, vyzval žalobkyni jako provozovatele vozidla X k uhrazení částky 500 Kč a současně žalobkyni ve výzvě poučil o tom, že správnímu orgánu I. stupně může písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla, který v inkriminovaném čase vozidlo užíval. Ve výzvě bylo místo přestupkového jednání popsáno názvem ulice X v X se současným uvedením souřadnic GPS X. Žalobkyně na výzvu reagovala písemným sdělením ze dne 6. 11. 2021, v němž uvedla, že vozidlo v inkriminovanou dobu nikdo neužíval a není jí známo údajné stání vozidla v označené ulici. Následně dne 10. 11. 2020 zaslal správní orgán I. stupně jednatele žalobkyně X výzvu k podání vysvětlení ve věci podezření ze spáchání

přestupku, místo přestupkového jednání neznámého řidiče vozidla provozovaného žalobkyní bylo opětovně označeno názvem ulice X v X s uvedením shodných GPS souřadnic. Na přípis reagoval jednatel žalobkyně podáním ze dne 7. 12. 2020, v němž uvedl, že využívá svého práva a jako podezřelý odmítá ve věci vypovídat. Nato správní orgán I. stupně usnesením ze dne 7. 1. 2021 odložil věc předmětného přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu se zdůvodněním, že do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

12. Dne 21. 1. 2021 proto bylo zahájeno řízení o přestupku žalobkyně jako provozovatele vozidla, žalobkyni byl doručen příkaz ze dne 7. 1. 2021, kterým byla uznána vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením § 10 odst. 3 tohoto zákona. Příkaz byl zrušen podáním včasného odporu, správní orgán I. stupně přestupek provozovatele vozidla projednal při ústním jednání dne 7. 4. 2021, ke kterému se žalobkyně s omluvou nedostavila. Při ústním jednání provedl správní orgán I. stupně dokazování listinami shromážděnými ve spisovém materiálu, včetně situačního plánu s vyznačeným místem spáchání přestupku s uvedením GPS souřadnic. Po provedeném ústním jednání vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí ze dne 8. 4. 2021, kterým žalobkyni uznal vinnou ze spáchání přestupku. Žalobkyně se proti vydanému rozhodnutí bránila odvoláním, brojila zejména proti zjištěnému místu přestupkového jednání v ulici U Stoky a předloženou fotografií svého vozidla na shodném místě se zachycením označníku s názvem ulice X dokládala, že vozidlo zachycené na fotodokumentaci stojí před garáží její provozovny v ulici X, nikoli v ulici U Stoky. Žalovaný odvolací námitky uznal, prvostupňové rozhodnutí zrušil rozhodnutím ze dne 22. 6. 2021 a správnímu orgánu I. stupně uložil, aby doplnil dokazování za účelem upřesnění místa, kde mělo k protiprávnímu jednání s předmětným vozidlem dojít, aby bylo zřejmé porušení dopravního značení B28.
13. V dalším řízení správní orgán I. stupně doplnil dokazování mapovými podklady ze systému Marushka, které se týkaly zobrazení ulice X a ulice x, dále sdělením Statutárního města Liberec, odboru správy veřejného majetku, ze dne 9. 8. 2021, z něhož vyplynulo, že uliční graf komunikace x zasahuje svým úsekem i do prostoru, který Atlas RUIAN uvádí jako komunikaci X, a že umístění označníku komunikace je v souladu s pasportem komunikací, který byl jako příloha uvedeného sdělení přiložen. Výzvou ze dne 14. 7. 2021 byla žalobkyně vyzvána k uplatnění práv účastníka řízení, tedy byla poučena, že se může dostavit ke správnímu orgánu I. stupně za účelem seznámení se s podklady rozhodnutí a před vydáním rozhodnutí o přestupku s k nim vyjádřit. Žalobkyně tohoto práva nevyužila.
14. Rozhodnutím ze dne 18. 8. 2021 byla žalobkyně správním orgánem I. stupně opětovně uznána vinnou z uvedeného přestupku. Ve výroku rozhodnutí bylo místo zastavení a stání s předmětným vozidlem označeno názvem ulice X v X a souřadnicemi GPS X. Správní orgán I. stupně odkázal na vyjádření odboru správy veřejného majetku Statutárního města Liberec a přílohu snímku obrazovky zachycující komunikační úseky v uličním grafu s tím, že dokazováním splnil vytýkané nedostatky a dospěl k závěru, že skutková podstata spáchaného přestupku provozovatelem nadále trvá, došlo k porušení stání v úseku s dopravním označením B28. Žalobkyně se opětovně bránila odvoláním, znovu poukázala na dříve předloženou fotografii, která dokládá, že ve fotodokumentaci policie zachycené vozidlo nestojí v ulici U Stoky, ale před garáží její provozovny v ulici X.

15. K podanému odvolání žalovaný prvostupňové rozhodnutí změnil shora uvedeným způsobem, neboť dovedl, že doplněnému dokazování odpovídá zjištění, že vozidlo bylo zaparkováno v ulici X u zadního traktu domu č. p. X, tedy v úseku, který je v pasportu komunikací evidován již jako ulice X, přestože portál Google Mapy i veřejně dostupný mapový aplikační server Marushka úsek pozemní komunikace evidují ještě jako X. Ve shodě se správním orgánem I. stupně dospěl žalovaný k závěru, že se jedná o místo, kde je dopravní značkou B28 stanoven zákaz zastavení, ten je totiž platný i pro 26 m dlouhý úsek ulice X, ve kterém vozidlo stálo.
16. Předmětem soudního přezkumu jsou rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve spojení s rozhodnutím žalovaného, jimiž byla žalobkyně shledána odpovědnou za přestupek provozovatele vozidla podle § 125f zákona o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů.
17. Žalobkyně především brojí proti způsobu, kterým bylo žalovaným uvedeno místo přestupkového jednání v napadeném rozhodnutí. Uvedení místa spáchání přestupku je podle § 93 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, náležitostí výrokové části rozhodnutí o přestupku. Ve shodě se žalobkyní soud v obecné rovině uvádí, že dle rozsudku NSS soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 8 Afs 17/2012-375, popis skutku ve výroku rozhodnutí musí obsahovat „*skutkové okolnosti, které jsou právně významné z hlediska naplnění jednotlivých znaků skutkové podstaty správního deliktu, který je předmětem řízení. Jinými slovy, musí se jednat alespoň o natolik podrobný popis, aby byly naplněny požadavky jednoznačné identifikace skutku a srozumitelnosti tak, aby v popisu skutku byly uvedeny veškeré jeho zákonné znaky příslušné skutkové podstaty, a aby již z výroku napadeného rozhodnutí vyplývalo, jakým jednáním byl předmětný delikt spáchán.*“ Tyto závěry bezpochyby platí i ve vztahu k popisu skutku, v němž je spatřován přestupek. Smyslem přesného vymezení skutku ve výroku rozhodnutí, kterým je obviněný uznán vinným ze spáchání přestupku, je přitom to, aby jeho jednání nebylo zaměnitelné s jiným jednáním a aby byly řádně vymezeny rozhodné okolnosti z hlediska posouzení překážky litispendence, dodržení zásady *ne bis in idem*, překážky věci rozhodnuté, z hlediska vymezení okruhu dokazování a pro zajištění práva na obhajobu (srov. rozsudky NSS ze dne 8. 1. 2015, č. j. 9 As 214/2014-48; či ze dne 25. 6. 2015, č. j. 9 As 290/2014-53; rovněž žalobkyní citované rozsudky ze dne 11. 9. 2015, č. j. 2 As 111/2015-43; ze dne 6. 12. 2019, č. j. 5 As 362/2018-29).
18. V případě žalobkyně jde o její odpovědnost jako provozovatele vozidla za přestupek spáchaný při užití vozidla, který spočíval v neoprávněném zastavení nebo stání, konkrétně v nerespektování dopravního značení ve smyslu § 4 písm. c) zákona o silničním provozu - dopravní značky B28 „Zákaz zastavení“. V takovém případě bylo na místě ve výroku rozhodnutí uvést místo přestupkového jednání způsobem, který toto místo dostatečně konkrétně popisuje tak, aby nevznikly pochybnosti o tom, kde bylo vozidlo fakticky zastaveno a že je na tomto místě zakázáno s vozidlem zastavit nebo stát.
19. Tyto požadavky na přesné uvedení místa přestupkového jednání napadené rozhodnutí splňuje, neboť místo skutku žalovaný určil nejen uvedením názvu liberecké ulice Na Poříčí, ale i bližším označením místa stání vozidla - v zadním traktu domu č. p. 166/16, a uvedením konkrétních souřadnic GPS. K vymezení přesného místa přestupkového jednání tak nebylo třeba poukazovat na fotografie tohoto místa ve spisu, nebo činit jinou analýzu provedených důkazů.

20. Za vadu, která by způsobovala nezákonnost správních rozhodnutí, soud v daném případě nepovažoval, že toto konečné upřesnění provedl postupem podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu žalovaný v napadeném rozhodnutí, kterým částečně změnil prvostupňové rozhodnutí co do uvedení správného názvu ulice X namísto ulice X, s doplněním bližšího popisu místa stání vozidla.
21. Dle uvedeného ustanovení platí, jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem. Citované ustanovení vyjadřuje zásadu, že odvolací řízení je postaveno na apelačním principu, který umožňuje s určitými omezeními odvolacímu orgánu ve věci rozhodnout. Omezující podmínka uvedeného ustanovení zamezuje překvapivým rozhodnutím, jež by v rozporu se zásadou dvojinstančnosti zabránila účastníku řízení, jemuž je ukládána povinnost, odvolat se. Podle § 36 odst. 3 správního řádu nemusí odvolací orgán postupovat v případě, že v odvolacím řízení nedoplnil žádné podklady rozhodnutí a vychází ze spisového materiálu shromážděného v prvním stupni správního řízení. Současně dle § 90 odst. 3 správního řádu platí, že odvolací správní orgán nemůže změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele, ledaže odvolání podal také jiný účastník řízení, jehož zájmy nejsou shodné, anebo je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem.
22. Pokud žalovaný doplnil přesnější údaj o místě, kde mělo k přestupku dojít, a současně opravil označení místa správným názvem ulice Na Poříčí namísto U Stoky, s poukazem na závěry dokazování doplněného správním orgánem I. stupně (po zrušení jeho v pořadí prvního rozhodnutí o přestupku ze dne 8. 4. 2021), které byly zmíněny již v odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, a to ve shodě s odvolacími tvrzeními žalobkyně, žalobkyni na jejích procesních právech nezkrátil a jeho postup je v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Stranou nelze ponechat ani skutečnost, že místo stání vozidla bylo již ve fázi před zahájením přestupkového řízení jednoznačně definováno uvedením GPS souřadnic místa, které soud na rozdíl od žalobkyně považuje za dostatečně určité a přesné, a tyto GPS souřadnice nebyly v průběhu celého přestupkového řízení ve výrocích správních rozhodnutí měněny a nebylo o nich sporu. Je třeba zdůraznit, že v posuzované věci nevznikly pochybnosti o tom, kde fakticky vozidlo žalobkyně v inkriminovanou dobu stálo a zda tam platil zákaz zastavení a stání plynoucí z dopravní značky B28, nýbrž se svou podstatou jednalo o odstranění rozporů v označení daného úseku komunikace názvem ulice. Toto vyplývá jak z tvrzení žalobkyně v obou podaných odvolání a jí předložené fotografie v porovnání s fotodokumentací přestupkového místa pořízeného městskou policií, tak z výsledků dokazování doplněného správním orgánem I. stupně, jímž žalovaný při částečné změně prvostupňového rozhodnutí argumentoval na str. 4 napadeného rozhodnutí. Byla to sama žalobkyně, která v přestupkovém řízení označení místa přestupkového jednání názvem ulice U Stoky zpochybňovala a tvrdila a vlastní fotografií také dokládala, že stojí-li její vozidlo před garáží u její provozovny (onen zadní trakt domu č. p. X, X ulice, X), jde podle oficiální cedule, tzv. označníku, o ulici Na Poříčí. Žalovaný změnou napadeného rozhodnutí těmito argumentům žalobkyně vyhověl.
23. Dále dospěl soud k závěru, že označení místa přestupkového jednání souřadnicemi GPS X má oporu v řádně provedeném dokazování. Při ústním jednání konaném dne 8. 4. 2021,

jehož se žalobkyně s omluvou nezúčastnila, bylo provedeno dokazování též situačním plánkem ze dne 18. 9. 2020 na č. 1. 4 správního spisu. Z tohoto situačního plánu je patrné místo spáchání přestupku zjištěného městskou policií, které je označeno GPS souřadnicemi X, X. Je zřejmé, že se jedná o souřadnice GPS X, které byly uvedeny ve výročí správních orgánů, jimiž bylo definováno místo spáchání přestupku ve stupních, minutách a vteřinách namísto GPS souřadnic ve tvaru desetinného čísla. Námitku, že se po jejich zadání nejedná o polohu stání vozidla dle obrazové dokumentace, žalobkyně uplatnila až v replice, a tedy opožděně (§ 71 odst. 2 věta třetí ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s.).

24. Pokud správní orgán I. stupně dokazování doplňoval mapovými výstupy z mapového aplikačního serveru Marushka a sdělením odboru správy veřejného majetku (zmiňujícím údaje Atlasu RUIAN) a jeho přílohou, ze kterých zjišťoval název rozhodného úseku dané pozemní komunikace a kterými argumentoval žalovaný, a to mimo ústní jednání, mohla se žalobkyně s těmito důkazy seznámit před vydáním rozhodnutí, pokud by využila svých práv plynoucích z § 36 odst. 3 správního řádu, k jejichž realizaci jí byla správním orgánem I. stupně dána příležitost prostřednictvím výzvy ze dne 14. 7. 2021. V obecné rovině podle § 51 odst. 2 správního řádu platí povinnost správního orgánu účastníka o provádění dokazování mimo ústní jednání vyrozumět, tato povinnost však byla v judikatuře NSS, konkrétně v rozsudku ze dne 13. 3. 2013, č. j. 1 As 157/2012-40, korigována pro případ, že se mimo ústní jednání provádí důkaz toliko listinou s tím, že v takovém případě správní orgán není povinen dle § 51 odst. 2 správního řádu postupovat. Žalobkyně tak na svých procesních právech zkrácena nebyla, dokazování bylo provedeno v souladu se zákonem.
25. V dalším žalobním bodu žalobkyně namítala, že správní řízení bylo zahájeno v rozporu s § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu, neboť správní orgán I. stupně neučinil dostatečné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Žalobkyně se bránila tím, že vydané výzvě učinila zadost a ve sdělení ze dne 6. 11. 2020 podala pravdivé vyjádření, a správní orgán I. stupně neučinil žádný úkon ke zjištění, kdo zastavil a stál s vozidlem v ulici X, resp. v ulici X před dobou uvedenou v rozhodnutí.
26. K této problematice soud ve stručnosti připomíná, že v souladu s § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu je odpovědnost provozovatele vozidla za přestupek podle § 125f tohoto zákona nadále koncipována jako subsidiární a správní orgán přestupek provozovatele vozidla projedná teprve tehdy, učinil-li nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, ale nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo řízení zastavil, protože obviněnému z přestupku přestupkové jednání neprokázal (srov. např. rozsudky NSS ze dne 26. 11. 2014, č. j. 1 As 131/2014-45; či ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015-52).
27. Z konstantní judikatury NSS vyplývá, že při vydání výzvy dle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu ke sdělení totožnosti řidiče nebo k úhradě určené částky není ještě vedeno správní řízení o přestupku (dříve správním deliktu) provozovatele motorového vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, ale fakticky jsou zjišťovány informace o údajném řidiči motorového vozidla a pachateli přestupku podle § 125c zákona o silničním provozu. Zákonná úprava výzvy není příliš detailní, je zřejmé, že jejím účelem je procesní ekonomie a možnost odložení věci ve prospěch provozovatel, a proto nemohou být kladeny příliš vysoké nároky na její přesnost, ačkoli přesná specifikace již ve výzvě je žádoucí. Podle NSS je skutek detailně posuzován následně v průběhu správního řízení, čemuž se provozovatel vozidla může bránit. Dílčí nedostatek výzvy, který nezpůsobil nezaměnitelnost skutku a byl následně během řízení upraven, nemůže způsobit

nezákonnost výzvy ani rozhodnutí správního orgánu. K možnosti postupu provozovatele NSS dovedl, že pokud nesouhlasí s obsahem výzvy, nezbyvá mu než částku neuhradit, vyčkat na zahájení správního řízení, kde může námitku účinně uplatnit, neboť zákon o silničním provozu nedává správnímu orgánu žádnou možnost, jak v této „předprocesní“ fázi výzvy vydané provozovateli vozidla změnit či zrušit. Zásadní je možnost provozovatele se změně bránit a finální znění výroku správního orgánu. Dle judikatury NSS se uvedené týká jak upřesnění právní kvalifikace přestupku, tak upřesnění, resp. změny v označení místa protiprávního jednání (srov. rozsudky NSS ze dne 24. 7. 2019, č. j. 6 As 78/2019-45; ze dne 18. 4. 2019, č. j. 1 As 26/2019-26; ze dne 6. 9. 2019, č. j. 5 As 341/2018-42; či ze dne 25. 2. 2020, č. j. 9 Azs 272/2018-55).

28. V souzené věci tak na zákonnost výzvy vydané podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu a potažmo zákonnost následně vydaných rozhodnutí nemělo vliv, že ve výzvě bylo místo přestupkového jednání označeno názvem ulice X v X namísto pozdějším dokazováním upřesněného názvu daného úseku pozemní komunikace jako ulice Na Poříčí, při shodném uvedení GPS souřadnic, kterými bylo faktické místo stání žalobkynina vozidla definováno shodně jako ve výroku správních rozhodnutí vydaných v následně zahájeném přestupkovém řízení. Soud souhlasí s žalovaným, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Své povinnosti učinit nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupkového jednání spočívajícího v zastavení a stání s vozidlem na uvedeném místě v rozporu s dopravní značkou B28 učinil zadost vydáním výzvy ze dne 12. 10. 2020, která byla do datové schránky žalobkyně doručena dne 26. 10. 2020. Vzhledem k tomu, že žalobkyně jako provozovatel vozidla nesdělila údaje o osobě, která by v inkriminovanou dobu vozidlo užívala, obrátil se správní orgán I. stupně na jediného jednatele žalobkyně Josefa Novotného a předvolal ho jako podezřelého k podání vysvětlení ve věci přestupkového jednání, které bylo v předvolání popsáno místem spáchání shodně jako ve výzvě ve smyslu § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu adresované žalobkyni. Vzhledem k tomu, že se jednatel dovolal svého práva ve věci jako podezřelý nevypovídat, neměl správní orgán I. stupně žádné indicie, které by ho mohly vést k učinění dalších kroků ke zjištění konkrétního pachatele přestupkového jednání. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že přestupkové jednání nebylo ve výzvě vydané ve smyslu § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu doručené žalobkyni a následném předvolání jednatele žalobkyně k podání vysvětlení popsáno pouze uvedením místa přestupkového jednání za pomoci názvu jedné z libereckých ulic, ale také uvedením přesných GPS souřadnic tohoto místa, dále popisem podstaty protiprávního jednání, které spočívalo v zastavení a stání předmětného vozidla v rozporu s dopravní značkou B28, a také relativně přesně určenou dobou spáchání přestupku. Pokud za daných okolností žalobkyně jako provozovatel předmětného vozidla, s nímž byl přestupek spáchán, správnímu orgánu I. stupně nesdělila žádné informace k užívání předmětného vozidla, na základě kterých by mohly být činěny další kroky ke zjištění konkrétního pachatele přestupku, byly předpoklady pro zahájení přestupkového řízení s žalobkyní jako provozovatelem vozidla splněny.

V. Závěr a náklady řízení

29. Vzhledem ke všem shora přijatým závěrům posoudil krajský soud žalobu jako nedůvodnou a zamítl ji postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
30. Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobkyně i žalovaného.
31. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
32. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 5. duben 2022

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně